

Amsterdams nieuws

Dinsdag 27 juli 1999. Ik zit op een Amsterdams terras. Mag ik? Vorig jaar ben ik de hele wereld rondgereisd om burgemeester en wethouders der gemeente Gilze-Rijen op hun vakantieadressen te betrapen. Dus nu is het geld op.

Ja.

En daarom is het dit jaar één dagje Amsterdam geworden. Waar ik nu voor café Hoppe aan het Spui zit. Samen met nog een handvol Brabantse intellectueel beter gesitueerden. En wat doen wij daar? Wij doen zo natuurlijk mogelijk. Dus niet van kijk ons eens lekker vanuit de binnenlanden een dagje hoofdstad doen. Maar gewoon.

Cool.

En wij doen wat wij denken dat Amsterdammers ook allemaal op hun terrassen doen. Wij lezen. En dan geen boeken, maar de dag- en weekbladen. En omdat ik het Amsterdams van alle Amsterdammers wil lijken, lees ik Het Parool. Aan de overkant bij de Atheneum-boekhandel gekocht. Alsof het mijn dagelijks werk is.

En ik lees pagina twee. De pagina met het Amsterdamse nieuws. De column van Martin Bril. Een stuk over de getroebleerde verhouding tussen W.F. Hermans en zijn hoofdstad. Jaren na diens dood nog altijd een berichtje waard. Want waar moet het standbeeld komen, bijvoorbeeld. Verder twee grote en een stuk of wat kleine berichtjes. Vier jaar geëist tegen iemand die op de Nieuwezijds twee agenten uit hun schoenen probeerde te rijden. Dat soort dingen.

En dan zie ik het. Maar ik geloof het niet. Dus ik kijk nog een keer. Eén artikel op de meest Amsterdamse pagina van de meest Amsterdamse krant begint niet met het woord Amsterdam.

Maar met Molenschot.

En ik voel een traan wellen.

Blijkbaar is die maandag daarvoor een rij van Amsterdamse maagden in een gecharterde bus naar Molenschot getogen om aldaar aan de man te komen. Want 'naar Molenschot gaat ieder Anneke om een manneke', noteert de krant.

Ik bedoel, dan moet je dus écht wanhopig zijn.

Want wat valt er in Molenschot voor de Amsterdamse maagden te vinden? Ligt bij De Drie Linden misschien de ledenlijst van Lokaal Belang voor hen ter inzage? Waar ze vrijelijk uit mogen kiezen? Of moet ik het ruimer zien en kunnen ze - indien gewenst - het hele gemeentebestuur in zo'n handig aanhangwagentje achter de bus meekrijgen?

En wat zijn dan de voordelen? Weeg het nut van het bezit van Rinus van Bijsterveldt eens af tegen de sores die een dergelijke aanschaf onvermijdelijk met zich meebrengt. Wat moet de modale maagd ermee? Zou er in heel Amsterdam nou niks beters te vinden zijn? Ach, je hebt eens iets wat verder niemand heeft.

Dat wel.

Voor Gilze-Rijen en Amsterdam heeft een transfer van de complete raad in ieder geval één belangrijk voordeel: het gemiddelde IQ zal in beide plaatsen opzienbarend stijgen.